

РЕШЕНИЕ

№ 3128

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1677** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от А. Й. Д. от [населено място] срещу Решение на СРС по НАХД № 6629/2022г., НО, 15-ти състав.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, при следните съображения: Сочи, че на 04.05.2022г. е получил Електронен фиш за налагане на глоба Серия К, №5623095 на СДВР за извършено нарушение на 14.02.2022г. , с което му е наложена глоба в размер от 600 лева, на основание чл. 182, ал.1, т. 5 от ЗДВП.

Счита, че в рамките на проведеното съдебно производство пред СРС не са обсъдени възраженията му относно използването на мобилна система на заснемане на нарушението, което намира за незаконосъобразно. Намира, че при този ред на установяване на нарушение, не следва да бъде издаван ЕФ, а наказателно постановление.

На следващо място намира, че не е отчетено обстоятелството, че ЕФ е издаден при неправилно проведена процедура. Намира, че ЕФ липсват данни за неговия издател, което е в противоречие с общите изисквания за законосъобразност на административните актове. Сочи, че същият не съдържа и дата на издаване. В същия липсвало и надлежно описание на нарушението, като превишението на скоростта било възможно в две различни и самостоятелни хипотези – по чл. 21, ал.1 и чл. 21, ал.2 от ЗДВП. Намира още, че нарушението се явява недоказано. Моли за отмяна на решението.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не се представлява, като са депозиран писмени бележки от юрк В. със становище по съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и срещу неблагоприятен за страната съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

На 14.02.2022 г. в 03:31 ч. в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към О. мост, преди спирката на МГТ, с техническо средство „SENSIS S. DROPLET RS 240“ ID № FOEAB5120000 била засечена скорост на движение на МПС – лек автомобил „Ф. пасат“ с рег. [рег.номер на МПС] 91 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км./ч. в населено място, т.е. превишение на скоростта от 41 км./ч. Регистриран собственик на лекия автомобил бил жалбоподателят А. Й. Д.. Въз основа на тези данни от СДВР бил издаден Електронен фиш серия К, № 5623095 срещу жалбоподателя Д., с който последният е санкциониран с налагане на глоба в размер на 600,00 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 04.05.2022 г. От приложения към делото снимков материал, заснет със стационарна система за контрол „SENSIS S. DROPLET RS 240“ ID № FOEAB5120000, който съдът приел за вещественно доказателствено средство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата – 14.02.2022 г., в 03:31:33 ч., в района на О. мост е измерена скорост на движение от 94 км./ч., като са записани датата, часът (включително и секундите), посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, чийто собственик е жалбоподателят. Нарушението е било установено със стационарна система за видеоконтрол „SENSIS S. DROPLET RS 240“ ID № FOEAB5120000, заснемаща нарушения по ЗДвП и работеща в отсъствие на контролен орган на автоматичен режим, поради което и всички изложени в жалбата доводи в противоположния аспект остават неподкрепени от събрания по делото доказателствен материал, поради което и са изцяло неоснователни. Техническото средство - стационарна система за контрол „SENSIS S. DROPLET RS 240“ ID № FOEAB5120000 е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като периодичността на последващите проверки на тези системи е една година, като посочената по –горе стационарна система е преминала проверка на 13.09.2021 г. От приложения по делото протокол от проверка № 33-СГИСИС/13.09.2021 г. на Български институт по метрология приел, че стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни 3 нарушения „SENSIS S. DROPLET RS 240“ ID № FOEAB5120000, отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % над 100 км/ч., като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът направил следните правни изводи: Съдът констатирал, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на жалбоподателя. Електронният фиш е издаден от

компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП. Същият формално отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, установяваща вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. от Министъра на вътрешните работи, образец.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, 4 описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Извел, че всички тези реквизити се съдържат в обжалвания електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е разрешената скорост, както и установената такава на движение на процесното МПС. Поради това, намерил за неоснователно възражението в жалбата за липсата на данни за датата на издаване на електронния фиш и за неговия издател (имена и длъжност), което да съставлява съществено процесуално нарушение.

Съдът обсъдил и възражението относно липсата на данни за издателя на акта, като правилно извел, че задължителните реквизити на съдържанието на ЕФ са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, като визираните в жалбата не фигурират сред тях.

Противно на изложеното в касационната жалба, съдът обсъдил и друго наведено пред него възражение. Съобразно т.65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В случая нарушението е установено от стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, представляваща одобрен тип средство за измерване. Изведен е извод, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Същото е преминало последваща проверка на 13.09.2021 г., видно от приложения протокол на БИМ, поради което и към инкриминираната дата на нарушението АТСС е било технически изправно.

Видно от приложената фотоснимка, измерената скорост на движение на автомобила, управляван от жалбоподателя, е била 94 км./ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 %, поради което правилно в ЕФ е отразена скорост от 91 км./ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. Съдът извел, че при издаване на обжалвания електронен фиш е съобразен т. нар. „толеранс”, като инкриминираната скорост е намалена на 91 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 41 км./ч., което обстоятелство е в полза на нарушителя

и именно за това превишение същият е бил санкциониран.

Съдът приел, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата във вр. чл.30, ал. 5 от Закона за измерванията – контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверение с приобщените към материалите на делото протокол № 33 – СГ – ИСИС/13.09.2021 г. на БИМ и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.04.4840.

Съдът приел още, че нарушението е точно и ясно описано, като са отразени обстоятелствата, при които е било извършено. Отделно от гореизложеното, според разпоредбата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Законната процедура предвижда възможности за възражения във връзка с фиша, каквито не са реализирани в процесното производство.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, административнонаказващият орган изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

От горното съдът направил извод за безспорност на установеното, че Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, според която при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава в населено място – 50 км./ч. Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като при максимално допустима скорост за движение в населено място от 50 км/ч, жалбоподателят – въззивник е управлявал собствения си лек автомобил със скорост от 91 км/ч. В тази връзка, в обжалвания електронен фиш неправилно е приложен материалният закон и като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, която забранява управлението на МПС със скорост, различна от посочената в ал. 1, сигнализирано с пътен знак. В случая, в коментирания пътен участък не е било въведено ограничение на максималната скорост, различно от предвиденото в чл. 21, ал. 1 ЗДвП, последното видно и от приобщената по делото справка от Столична община, Дирекция „Управление и анализа на трафика“.

Съдът приел, че е допустимо да преквалифицира нарушението, за което е ангажирана административнонаказвателната отговорност на жалбоподателя в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като горното не е свързано с въвеждане на каквито и да било нови фактически положения и предвиденото наказание остава същото. В този смисъл е налице приложение на закон за еднакво наказуемостта престъпление, което е допустимо

да се приложи с крайния акт на съда.

От субективна страна деянието било осъществено при форма на вина пряк умисъл, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената скорост от 50 км./ч. за населено място и е подценил настъпването на общественоопасните последици (застрашаване на безопасността на останалите участници в движението), при пряката си цел да управлява своето МПС с избрана скорост, независимо от наличното ограничение.

Съдът обсъдил приложението на санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, в която е предвидено при констатирано превишаване на максимално допустимата скорост в населено място над 40 км/ч – налагане на глоба в размер на 600,00 лева. Размерът на санкцията е абсолютно определен, поради което съдът приел, че не следва да обсъжда въпроса за евентуалното му ревизиране.

По изложените съображения съдът приел, че атакуваният електронен фиш следва да бъде изменен единствено в частта досежно правната квалификация на административното нарушение, а в останалата си част – да бъде потвърден.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е обсъдил представените по преписката доказателства в тяхната съвкупност и поотделно и е извел правилен според настоящата инстанция извод за законосъобразност на оспорения фиш. Мотивите на съда са подробни, логични и последователни и не следва да се преповтарят от настоящата инстанция.

По възраженията в касационната жалба, настоящият състав на АССГ съобрази:

Невярно е твърдението, че СРС не е обсъдил възраженията от жалбата, подадена до него, а напротив, както бе посочено, всички такива да подробно анализирани, при което са изведени съответни на закона изводи.

На следващо място, процесното нарушение е заснето със стационарно устройство, поради което всички изложени съображения относно това, че е установено с мобилна камера, са неотнормисими. Извън това и за пълнота съдът намира, че следва да изложи съображенията си, че не споделя наведените възражения. С изменението на ЗДвП действието на ТР 1№014г. е отпаднало, като е допустимо установяване на нарушения по закона и с двата вида устройства.

Споделят се и изводите на съда, че в разпоредбата на чл. 189 от ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите, на които следва да отговаря ЕФ, които в случая са налице. Неоснователно е позоваването на липсата на данни за длъжностното лице, издало фиша при липса на такова изискване.

Същият съдържа точна дата на издаването си, противно на твърдяното в жалбата. Отново противно на изложеното в нея, описаните и нарушенията е точно и ясно и не дава основание за колебание отоносно вмененото като нарушение деяние.

Твърдението, че нарушенията е недоказано се опровергава от приобщените по делото доказателства, вкл. от снимковия материал, който представлява веществено доказателство по делото и доказва тезата на органа за реализираното превишение на скоростта.

По изложените съображения, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение на СРС по НАХД № 6629/2022г., НО, 15-ти състав.

ОСЪЖДА А. Й. Д. да заплати в полза на СДВР сумата от 80 / осемдесет/ лева,
представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: